

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ 5

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Α.ΚΥΡΙΤΣΗΣ

10 - 30 ΜΑΪΟΥ
ΑΘΗΝΑ 1973

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ 5

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Α.ΚΥΡΙΤΣΗΣ

10 - 30 ΜΑΪΟΥ
ΑΘΗΝΑ 1973

...Η ζωγραφική του 'Απόστολου Κυρίτση παγιδεύει σαν εύκολοκατάκτητη, με την απλή της φράση διατυπωμένη καθαρά, σύντομη και γνώριμα μεσογειακή.

Έτσι ακόμη, όπως μιλάει άμεσα, με οικεία σύμβολα. Το σπίτι, ή σκάλα, ή πόρτα, το κάγκελο, το δέντρο, ή βάρκα, ή θάλασσα. Σχεδόν σά να μαθαίνει στον άλλο στον άλλον τις πρώτες έννοιες, μέσα από ένα «'Αλφαβητάριο» πρώτων παραστάσεων. Και ξεγελάει με τούτη τη σαφήνεια κι' ός είναι άφαιρετική ή δομή της φόρμας του και την μεγενθυμένη απόδοση της λεπτομέρειας που προβάλλεται, με «Κεφαλαία» άποσπασμένη από κάποιο σύνολο, για να δοθεί στο θεατή ουσιώδης πρωταρχική.

Και έλκει αυτή ή ζωγραφική του Κυρίτση με μιάν εύκολια έπικοινωνίας: σαν μιá «καλημέρα», μέσα σ' ένα φωτεινό πρωινό ελληνικής άνοιξης. Τούτη είναι ή άρετή της αλλά και ή δυσκολία της, να σέ παρασύρει «έντός» να σέ κάνει να περάσεις την «πόρτα», τά κάγκελα, τή θοριά τών πραγμάτων, που τόσο επιδέξια, σού δίδεται απλή.

'Ο 'Απόστολος Κυρίτσης είναι μιá μεσογειακή «δραση»— για τούτο εύανάγνωστη. Μεγάλωσε, σπούδασε, έργάστηκε στην Αίγυπτο.

Στην Αίγυπτο δέν έπηρεάστηκε από την άπραντωςόνη και τó δέος της 'Ερήμου, στοιχεία που κυριάρχησαν στην άρχαία Αίγυπτιακή τέχνη. Έζησε σαν ζωγράφος, τόν σύγχρονο κόσμο της κι' άκούμησε πάνω στά ταπεινά σχήματα τών σπιτιών της Νουβίας που θυμίζουν τά σπίτια τών κυκλαδίκων νησιών έπικοινωνώντας πάντα με την 'Ελλάδα, ποθώντας τó φώς της, αγαπώντας τις «άνθρώπινες διαστάσεις της». Αυτή ή πολύτιμη βιωμένη μνήμη της Πατρίδος βοηθάει τόν Κυρίτση να περάσει από την «διαμονή» στην «καταγωγή», οί- κειός συγγενικός, ως την όρασί μας.

Μ' έπιμονή, καθορίζει αυτήν τήν μνήμη, τή «χτίζει» με τά υλικά του τά οικοδομικά (έμμο, τσιμέντο, μαρμαρόσκονη, τσιβλο, μαζί με σκόνες λαδιού και λινέλαιο), και τήν κάνει ανάγλυφη, ψηλαφητή— αυτό δίνει και στό μονοδιάστατο χρώμα της τονικές άποχρώσεις— να τήν άγγίζει ή αίσθηση. Χτίζει και έγκλειει τó άποσπασμα του θέματος του, ποτέ άποψεις, μεγάλη διήγηση σ' ένα πλαίσιο, έντός του πίνακος. Για να σημαδεύεται χωρίς να διαχέεται έξω από τόν πίνακα.

'Από τά σύμβολά του συχνά μέσα στά έργα του, τά κάγκελα, που φράζουν κάποιο σημείο, είναι για τόν Κυρίτση, τó έμπόδιο, ή έννοια της δέσμευσης. Και τó πιο κυριαρχικό από τά σύμβολά του, ή πόρτα: μιá είσοδος σέ στέρεα και άμετακίνητα αγαθά της ζωής. 'Αγαθά που συμβολίζονται, σέ νεότερα έργα του, σχηματικά, γύρω από ένα κέντρο— τά νέο ζευγάρι, αυτό τó νόημα τού δια- λόγου, της έπικοινωνίας.

Οί «Μουσικοί» του είναι ή ανάγκη τού ζωγράφου να έπικοινωνήσει με τόν έκφραστή μιás άλλης τέχνης που τόν συγκινεί και δίνει τήν εύκαιρία να περά- σεις στην μορφή του, τήν κίνηση της συγκινησις.

Αυτή τήν κίνηση που τήν μεταφέρει ύστερα στον σύγχρονο καλμό τού όρ- μου, μέσα στον ρυθμό μιás κοινής μοίρας. Σύμβολά του έδώ, τó νέο ζευγάρι με τήν ύπόσχεση της συνέχειας, κι' ή άπειλή τών τροχών ανάμεσά τους.

Με τά ίδια πλαστικά μέσα ό Κυρίτσης στερεώνει, δίνοντας διάρκεια, στό «ένστανανέ» του, βαθαίνοντας σ' ένα έσωτερικό νόημα, έπογραμίζοντας συγ- χρόνως τó αίτημα τού ζωγράφου, να υπάρξει μέσα στην συνέπεια τού έαυτού του και της έποχής. Συνέπεια που ό καλλιτέχνης μεταδίδει, μ' όλη τήν συγκι- νησιακή της προέκταση, μέσα από τήν άπλότητα και τήν άλήθεια της μορφής, τού έργου του.

Ντιάνα 'Αντωνάκου

...The painting of Apostolos Kyritsis traps as easily conquered, with its simple phrase formulated clearly, brief and perceptibly Mediterranean.

And yet, as it speaks directly, with familiar symbols... The house, the stairs, the door, the railing... the tree, the boat, the sea. — Almost as if it teaches, the primary meanings, through a «Primer» of primary representations—and fools with its clearness — even if the building of its forms is abstract — and the magnified restitution of the detail which is put forward, with «Capital letters» detached from a certain totality, to be given to the spectator-essential, primary.

The painting of Kyritsis draws, with an ease of communication as a good — natured greeting, as a «Goodmorning» in a luminous morning of Greek spring.

This is, its virtue but also its difficulty, to tempt you ein», to make you pass the «doors», the railing, the aspect of things, which so skilfully, is given to you plainly.

Apostolos Kyritsis is a Mediterranean «vision» — that's why is legible. He has grown, studied and worked in Egypt.

In Egypt he was not influenced — by the immensity and the dread of the desert, elements which have dominated the ancient Egyptian Art. He lived as a painter, its modern world and he touched upon the humble forms of the Nubian houses which remind of the houses in the Cycladic Islands, communicating always with Greece, yearning its light, loving its human dimensions. This precious lively memory of the fatherland, helped Kyritsis to pass from the «residence» to the «descent», familiar, aking to our sight.

With persistence, he defines this memory, he «builds» it, with his building materials (sand, concrete, marble dust, brick, along with colour powder and linseed oil) and he makes it relief, palpable — This gives to its single dimension colour, tonic shades — to be touched by the sense. Builds and encloses the extract of his subject — never prospects or big naration — in a frame, inside the painting. To be marked, without being diffused outside the painting.

Often in his paintings, his symbols—the rails which block a certain spot — are for Kyritsis, the obstacle, the meaning of tying. And the most sovereign of his symbols, the door : an entrance to the solid and unmovable richness of life. Richness which are symbolized, around a center, the young couple, this meaning of the dialogue, the communication.

His «Musicians» are the need of the painter to communicate with the interpreter of another art, wich moves him, and gives him the opportunity to pass in his figure, the motion of the emotion.

This motion which, he transfers after, to the modern vibration of the street, in the rhythm of a common fate. Here also, his symbols are the young couple, which the promise of continuity and the threat of the wheels between them.

Whith the same plastic means Kyritsis, strengthens, giving duration in his «instantanè», penetrating in an inner meaning, underlining at the same time the demand of the painter, to be inside the consequence of himself and time. Consequence which the artist transfers, with all its emotionly extention, through the simplicity and truth of his work.

DIANA ANTONAKATOU

«σούκι» (120 X 61)

Ο ζωγράφος Απόστολος Κυρίτης είναι μία χαρακτηριστική περίπτωση καλλιτέχνη για τον οποίο η αναζήτηση και οι πειρατισμοί στο χώρο της γλυπτικής αποτελούν βασική προϋπόθεση της δημιουργίας. Εκείνοι που γνώρισαν την καλύτερη εργασία του θα πιστοποιήσουν τώρα χωρίς ενδοιασμούς, την ιρική ανανέωση της τεχνικής του. Χωρίς να εγκαταλείψει ολοκληρωτικά την μάθηση από την οποία κράτησε ότι θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει δημιουργικά στις αναζητήσεις του, προχώρησε σε μία προσωπική αντίληψη άφιξης, ή, όχι μόνο υπογραμμίζει τις αισθητικές τάσεις του, αλλά και τοποθετεί την σφραγίδα του ανάμεσα στις αξιολογότερες της σύγχρονης ζωγραφικής μας.

Τόσο οι Έκθεσεις του στο εξωτερικό — Αίγυπτος, Ιταλία και Καναδάς — και οι κατά καιρούς στην Ελλάδα, — ομαδικές και ατομικές — αποτελούν, στον σύνολό τους, μία συνεχή πορεία του καλλιτέχνη προς την αναζήτηση νέων πλαστικών μέσων που του επιτρέπουν να παρουσιάζει στα έργα του, παράλληλα με την λιτότητα των μορφών, και μίαν ιδιαίτερη ένδραση του τοπίου, στην οποία τα περιβάλλοντα εξοφάνονται και οι ζωγραφικές αξίες παρουσιάζονται περισσότερο εκδηλές, περισσότερο διανυγείς και πεστικές στο μήνυμάς. Ο Απόστολος Κυρίτης καθόρθως, διαμύζοντας το ύλικό του, να παρουσιάζει έργα στα οποία το προσωπικό του ύφος κυριαρχεί. Οι πίνακές του φέτουν μίαν ιδιόμορφη «παρουσία» στον κόσμο της σύγχρονης νεοελληνικής ζωγραφικής. Απαλλαγμένος από τα πλέγματα των άκρατων πειρατισμών, αλλά και της παραδοσιακής στατικότητας, ο ζωγράφος Κυρίτης εργάζεται δημιουργικά και με πίστη, βέβαιος για την άνοδική του πορεία. Της πορείας της καρπός είναι οι πίνακες που μάζ παρουσιάζει στη νέα του Έκθεση. Πίστες γνήσιου καλλιτέχνη.

ΜΑΝ. ΓΙΑΛΟΥΡΑΚΗΣ

στά δούτια (47 x 57)

Apostolos Kyritsis is a typical case of an artist for whom research work and experiment constitute a fundamental pre-supposition of creativeness.

Those who are familiar with his earlier work will now ascertain without any hesitation on the constant renewal of his technique.

Without abandoning his tradition entirely and by keeping whatever elements he could use creatively for his research, he proceeded to a personal conception of abstract which not only stresses his aesthetic tendencies but also places his contribution among the most noteworthy of contemporary painting.

His Exhibitions abroad — Egypt Italy, Canada, Switzerland as well as in Greece, both group and individual — are in themselves a constant march of the artist in research of new expressive means which they permit him to present in his paintings; alongside with the frugality of forms and a special insight of landscapes thanks to which all superfluous elements disappear and the artistic values are presented more vivid, more limpid and convincing in their message.

Apostolos Kyritsis managed by harnessing his material to present works dominated by his personal style.

His paintings compose an original «presence» in the world of contemporary neo - Greek painting. Freed from the complex of extreme experiments and the traditional static spirit, Apostolos Kyritsis is working constructively and with faith, sure for his ascending march. The result of this march, are the paintings which he presents in his new Exhibition. Paintings of a genuine artist.

MANOLIS YIALOURAKIS

πρόσκληση (94 X 57)

C' est le peintre luministe par excellence. Sa touche qui est rude alors que la couleur est si délicate.
«Journal d' Egypte» 18-6-66

Patrice Alvert

La richesse de la matière la fraîcheur du coloris et la vigueur du dessin révèlent une vision dépouillée d' artifices doublée d' une solide technique.
«Le Progres Egyptten» 20-6-66

C. S.

Kyritsis ha una sua esatta dimensione pittorica ha qualcosa di vero da dire, ha un suo divenire.
«Il Primato» Dicembre 1967

Carlo Andreol

Colore che viene preventivamente impastato con tecnica originale e inedita, ad una sabbia bianca e finissima la quale ha la particolarità di rendere il cromatismo in toni di chiarezza assolutamente pura e sincera.
«Il Secolo d' Italia» 16-1-68

Gaetano Basilici

Che mescola le terre con gesso, sabbia e resina per poi stenderle sulle tulle in strati corposi a larghe superfici..... a certe sue esperienze e anche alla sua tecnica che da alle opere più sapore di affresco che di quadro.
«Il Tempo» 12-1-68

Vice

Dipinte a corpose e ruvide pennellate in una sintesi che a volte è rudimentale e a volte rasenta l' astratto.

Bruno Morini

Stilisticamente materico con confluenze informali ed espressioniste. Però la materia che utilizza non è inerte, ma viva e vibrante.
«Auditorium» Gennaio 1968

Franco Paolo Catalano

In tal modo il pittore va risolvendo l' immagine affidandola all' impiego di corposi impasti ogni risultanza tonale nel vivido chiarore di una grande luce tropical.

«Il Giornale del Mezzogiorno» 4-1-68

Vittorio Scorza

Eppure la vigorosa semplicità di costruzione che non soffre pause descrittive pone intuitivamente ogni cosa al presente e l' impeto pittorico irrompe con tanta foga che la figurazione si compendia fino al limite dell' astratto.

«L' Osservatore Romano» 25-2-68

G. D. V.

σ' αντίθετη κατεύθυνσι (55 X 61)

Il peint du paysage aux personnages, en passant par le sport, avec une maîtrise étonnante. Ses toiles communiquent la chaleur, les teintes des bords de la Méditerranée.

«Nouvelliste» 9-3-1972

Gé

Kyritsis est un bel exemple d'artiste à la recherche des valeurs fondamentales de l'art. Il ne cesse de perfectionner sa technique tout en puisant son inspiration dans la tradition la plus pure.

«Le Courrier» 9-3-1972

C'est une forme d'abstraction en tout cas une transposition des forces de la vie dans celles de l'art. Mais le lien est maintenu avec la réalité et aussi avec le public.

Parfois c'est la stylisation des formes qui domine parfois l'expression dramatique ou le geste athlétique. Mais la déduction apparaît toujours, réduction à des formes simples et communicatives : le motif est centré et isolé ou organisé selon des forces dynamiques bien mis en valeur.

«Valais Demain» 24-3-1972

Henri Maître

L'attention peut surtout être retenue par des représentations des cités grecques dont les teintes rafraichissantes font naître un désir de voyage et de déplacement.

Parfois le peintre retient et canalise la force qui l'habite. Il lui arrive dans certaines toiles, de se laisser emporter par sa fougue et un chromatisme pas trop sonore.

«Sion» 30-3-1972

Alois Praz

καπρίτσι σε γαλάζιο (61 X 55)

He uses a impasto technique to catch the forms the light and color of the Mediterranean atmosphere and the rugged craggy character of the Greek peninsula and islands.

His stylistic treatment varies from picturesque romantic, poetic images through stylized manipulations of detail to almost abstract expressionistic interpretations of his subject matter. In the first case one has the feeling that he is merely applying a rather slick formula to portray a popular somewhat sentimental view of the Greek idiom.

When he moves into the interpretive abstract he is strongest.

He uses color both decoratively and expressively applied vigorously where appropriate...

This is a pleasing view of the multifaceted Greek landscape and reminds one that regionalism in art derives as much from the distinctive characteristics of regional images as it does from ideological schools or styles. This may be a global village but in it there are still mansions.

WINNIPEG FREE PRESS 5-5-1971
JOHN W. GRAHAM

νοσταλγική αλλόπορτα (55 X 61)

Γενήθηκε στο Κάιρο από Πηλιοριτίες γονείς και έζησε στην 'Αλεξάνδρεια μέχρι το 1967 που εγκαταστάθηκε στην 'Αθήνα.

'Απόφοιτος της Α. Ν. Ε. Σχολής 'Αλεξανδρείας. 'Εδιδάχθη ζωγραφική στα εργαστήρια των καθηγητών ζωγράφων Ν. Γώγου και 'Αρ. 'Αγγελόπουλου στην 'Αλεξάνδρεια, Jaro Hilbert στο Κάιρο και αισθητική με τον ποιητή Ευστράτιο Νέο στην 'Αλεξάνδρεια.

'Ελαβε μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις, στην 1η, 3η και 4η Μπιενάλε Μεσογειακών Χωρών 'Αλεξανδρείας των Αιγυπτίων Καλλιτεχνών στην 'Ουσσό και Μόσχα το 1966, τās Πανελληνίους 'Εκθέσεις Ζαχαρίου στην 'Αθήνα το 1960, 1961 και 1971.

'Ατομικές εκθέσεις: Γκαλερί Lehman — 'Αλεξάνδρεια 1959. Αίθουσα 'Ελληνικού Κέντρου — Κάιρο 1961. Τουριστικό Περίπτερο — Βόλος 1962. Γκαλερί Arkar — 'Αλεξάνδρεια 1963 και 1964. Γκαλερί Paolina — Ρώμη, 1967-68. Γκαλερί Fore — Winnipeg Καναδά 1971. Αίθουσα 'Εκθετηρίου Κεραμικής — Μαρούσι ('Αθήνα) 1972. Πανεπιστήμιο 'Αρχιτεκτονικής Manitoba — Winnipeg Καναδάς 1972.

'Εργα του υπάρχουν σε πινακοθήκες, Πρεσβείες, Προξενεία και ιδιωτικές συλλογές στην Αίγυπτο, την 'Ελλάδα, και άλλες χώρες της Εύρωπης και της 'Αμερικής.

Στην 'Ελλάδα παρουσιάστηκε για πρώτη φορά σε ομαδική έκθεση του Πρακτορείου Πνευματικής Συνεργασίας το 1959.

He was born in Cairo. His parents were greeks from Pilion. He leaved and worked in Alexandria. till 1967, when he settled in Athens.

Graduate of the H.N.T.School of Alexandria. Studied painting in the studio of professors N. Cogos and A. Angelopoulos in Alexandria, Jaro Hilbert in Cairo and esthetics by the poet Efstratios Neos in Alexandria.

He participated in many group-exhibitions, in the 1st, 3rd and 4th Biennial of Mediterranean Countries in Alexandria, in the Egyptian Artist Exhibition in Odessa and Moscow in 1966 and the Panhellenic Exhibitions in Zappion in 1960, 1969 and 1971.

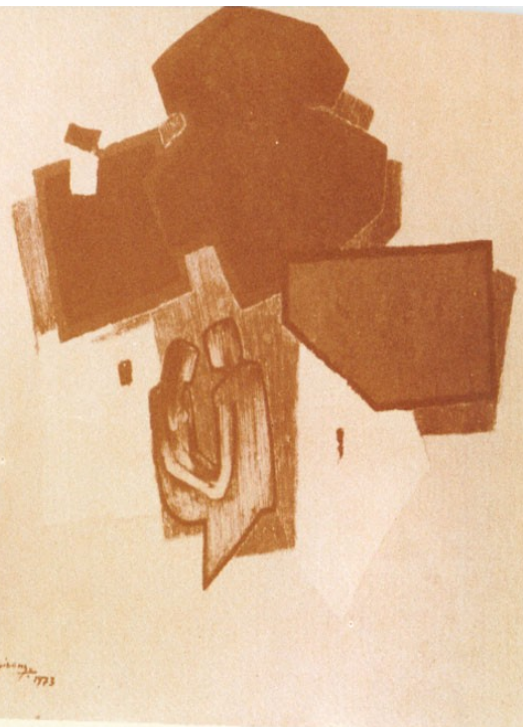
Individual Exhibitions: Lehman Gallery-Alexandria 1959. Greek Center-Cairo 1961.

Tourist Pavilion-Volos, 1962. Apkar Gallery—Alexandria, 1963 & 1974. Paolina Gallery. — Rome, 1967-68.

Fore Gallery-Winnipeg, Canada, 1971. Art Hall of the Maroussi Potters' supply and Marketing Cooperative-Maroussi (Athens), 1972. Galerie du Vieux Sion-Sion, Switzerland, 1972. Univerisity of Manitoba-Winnipeg, Canada 1972.

His paintings can ke seen in Art Galleries Embassies, Consulates and private collections in Egypt, Greece ane other countries of Europe and America.

He was first presented in Greece in a group exhibition of the Intellectual Cooperative Center in 1959.

He Kypriou
1973

ἐπιθυμία (76 X

ΑΤΕΛΙΕ
Α. ΚΥΡΙΤΣΗΣ
ΑΔΡΙΑΝΟΥ 94
ΠΛΑΚΑ - ΑΘΗΝΑΙ 117

STUDIO ADRESS
A. KYRITSIS
ADRIANOU STR. 94
PLAKA - ATHENS 117
GREECE